

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0435/2013

4.12.2013

PRANEŠIMAS

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Teisės reikalų komitetas

Pranešėjas: József Szájer

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	12
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ	13
EKONOMIKOS IR PINIGŲ POLITIKOS KOMITETO NUOMONĖ	16
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ	20
APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ	23
PRAMONĖS, MOKSLINIŲ TYRIMŲ IR ENERGETIKOS KOMITETO NUOMONĖ	26
TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ	29
ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ	32
ŽUVININKYSTĖS KOMITETO NUOMONĖ	35
PILIEČIŲ LAISVIŲ, TEISINGUMO IR VIDAUS REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ	38
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	41

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 ir 291 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai¹,
- atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos 2011 m. kovo 3 d. patvirtintą Bendrą susitarimą dėl deleguotųjų aktų,
- atsižvelgdamas į Pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių², ypač į jo 15 punktą ir I priedą,
- atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo 2012 m. rugsėjo 5 d. sprendimą byloje C-355/10 *Parlamentas prieš Tarybą* (dar nepaskelbta) ir nagrinėjamą bylą C-427/12 *Komisija prieš Europos Parlamentą ir Europos Sąjungos Tarybą*,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo³,
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 19 d. priimtą Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto informacinį pranešimą „Geresnė teisėkūra. Įgyvendinimo aktai ir deleguotieji aktai“,
- atsižvelgdamas į Parlamento pirmininko 2012 m. lapkričio 26 d. laišką Komitetų pirmininkų sueigos pirmininkui dėl horizontaliųjų principų, taikomų deleguotųjų aktų naudojimui į daugiametę finansinę programą (DFP) įtrauktų teisėkūros programų atveju, kaip Pirmininkų sueiga patvirtino savo 2012 m. lapkričio 15 d. posėdyje,
- atsižvelgdamas į Parlamento pirmininko 2013 m. vasario 8 d. laišką Tarybos ir Komisijos pirmininkams dėl nepakankamos pažangos Taryboje nagrinėjant derinimo pasiūlymus žemės ūkio ir žuvininkystės srityse,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto,

¹ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

² OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

³ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 6.

Transporto ir turizmo komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Žuvininkystės komiteto bei Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomos (A7-0435/2013),

- A. kadangi Lisabonos sutartyje numatyta, kad Parlamentas ir Taryba (kartu vadinami teisės aktų leidėju) teisėkūros procedūra priimamu aktu (toliau –pagrindinis aktas) gali deleguoti dalį savo įgaliojimų Komisijai; kadangi delegavimas yra sudėtingas veiksmas, kuriuo Komisijai pavedama vykdyti įgaliojimus, kurie yra neatsiejami nuo teisės akto leidėjo vaidmens; kadangi dėl šios priežasties būtina teisingai taikyti Sutartį, kad būtų užtikrintas ir pakankamas šių aktų demokratinis teisėtumas; kadangi išėities taškas nagrinėjant įgaliojimų delegavimo klausimą atitinkamai visada turi būti teisės aktų leidėjo laisvė; kadangi remiantis nusistovėjusia teismo praktika su reglamentuojamu dalyku susijusias esmines taisykles tvirtina tik teisės aktų leidėjas; todėl negalima deleguoti įgaliojimų priimti nuostatas, kurioms priimti reikalingi politiniai sprendimai, patenkantys į teisės aktų leidėjo atsakomybės sritį; kadangi, atsižvelgiant į tai, deleguotieji įgaliojimai apsiriboja tik teisėkūros procedūra priimto akto papildymu neesminiais elementais ar neesminių jo dalių keitimu; kadangi taip priimti Komisijos deleguotieji aktai bus bendro pobūdžio ne teisėkūros procedūra priimti aktai; kadangi pagrindiniame akte turi būti aiškiai apibrėžtas įgaliojimų delegavimo tikslas, turinys, taikymo sritis bei trukmė ir nustatytos delegavimo sąlygos;
- B. kadangi Parlamentas, Taryba ir Komisija, norėdami nustatyti praktinę tvarką ir suderintus paaiškinimus bei prioritetus, taikomus teisėkūros įgaliojimų delegavimui pagal SESV 290 straipsnį, sutarė dėl Bendro susitarimo dėl deleguotųjų aktų, kuriuo siekiama užtikrinti sklandų deleguotųjų įgaliojimų vykdymą ir veiksmingą Europos Parlamento ir Tarybos kontrolę, kaip naudojamosi šiais įgaliojimais;
- C. kadangi Sutartyse numatyta, kad valstybės narės priima visas reikiamas nacionalinės teisės priemones teisiškai privalomiems Sąjungos aktams įgyvendinti; kadangi tais atvejais, kai būtina taikyti vienodas sąlygas teisiškai privalomų Sąjungos aktų įgyvendinimui, šiuose aktuose Komisijai (ir tam tikrais išimtiniais atvejais Tarybai) suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai, kaip nustatyta SESV 291 straipsnyje; kadangi tais atvejais, kai pagrindiniame akte reikalaujama, kad Komisijos priimamiems įgyvendinimo aktams būtų taikoma valstybių narių kontrolė, įgyvendinimo įgaliojimai Komisijai pagrindiniu aktu suteikiami laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 nuostatų; kadangi pagrindinis Komisijos įsipareigojimas, kurį ji prisiėmė prie šio reglamento pridėtame pareiškime, buvo įsipareigojimas skubiai pritaikyti *acquis* prie naujosios deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų sistemos ir tai turėjo būti padaryta iki šios kadencijos pabaigos, įskaitant pagrindinius aktus, kuriuose pateikiama nuoroda į reguliavimo procedūrą su tikrinimu;
- D. kadangi teisės aktų leidėjas kiekvienu atskiru atveju nustato, kokio išsamumo lygio bus kiekvienas teisėkūros procedūra priimamas aktas, ir atitinkamai taip pat sprendžia dėl to, ar Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus ir dėl to, ar reikės suteikti įgaliojimų siekiant užtikrinti vienodas teisėkūros procedūra priimto akto įgyvendinimo sąlygas; kadangi suteikti įgaliojimus priimti deleguotuosius ar įgyvendinimo aktus niekada nėra privaloma; kadangi vis dėlto reikėtų apsvarstyti galimybę suteikti tokius įgaliojimus, kai būtina užtikrinti lankstumą ir veiksmingumą, jei

to neįmanoma pasiekti taikant įprastą teisėkūros procedūrą; kadangi sprendimas, ar turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius, ar įgyvendinimo aktus, turi būti paremtas objektyviais veiksniais, kuriais remiantis priimtą sprendimą būtų galima patikrinti teismine tvarka; kadangi nesant su SESV 290 straipsnio taikymu ir jame išdėstytais kriterijais susijusios Teismo praktikos, Europos Parlamentui ir Tarybai sunkiau susitarti dėl to, kada pasirinkti įgyvendinimo, o kada – deleguotuosius aktus;

- E. kadangi įgaliojimų delegavimas Komisijai nėra vien tik techninio pobūdžio klausimas, bet gali būti susijęs ir su klausimais, kurie dėl jų galimo socialinio ir ekonominio poveikio, taip pat poveikio aplinkai ir sveikatai turi didelę politinę reikšmę Sąjungos piliečiams, vartotojams, įmonėms ir ištisiems sektoriams;
- F. kadangi vykstant teisėkūros deryboms dėl daugelio dokumentų paaiškėjo, kad tam tikrais klausimais institucijos skirtingai aiškina nuostatas; kadangi pagal Darbo tvarkos taisyklių 37a straipsnį Parlamento komitetai, nagrinėdami pasiūlymą, kuriame numatyta, kad bus priimami deleguotieji aktai, gali prašyti Teisės reikalų komiteto pateikti savo nuomonę; kadangi Pirmininkų sueiga 2012 m. sausio 13 d. patvirtino bendrą poziciją, o 2012 m. balandžio 19 d. – horizontalųjį metodą, kurio turi laikytis atskiri komitetai, siekdami suderinti skirtingas nuomones; kadangi šią bendrą poziciją Parlamentas turėtų papildyti, t. y. nustatyti savus SESV 290 ir 291 straipsnių taikymo kriterijus ir siekti susitarti dėl tokių kriterijų su Taryba ir Komisija;

SESV 290 ir 291 straipsnių taikymo kriterijai

1. mano, kad Parlamentas, taikydamas SESV 290 ir 291 straipsnius, turėtų laikytis šių neprivalomų kriterijų; šis kriterijų sąrašas neturėtų būti laikomas išsamiau:
 - sprendimas dėl to, ar priemonė bus privalomos ar neprivalomos galios, turi būti priimtas atsižvelgiant į tos priemonės pobūdį ir turinį; pagal SESV 290 straipsnį gali būti suteikiami įgaliojimai priimti tik teisiškai privalomas priemonės;
 - teisėkūros procedūra priimtus aktus Komisija gali iš dalies keisti tik priimdama deleguotuosius aktus. Tai apima dalinį priedų keitimą, nes priedai yra neatskiriama teisėkūros procedūra priimto akto dalis. Priedai negali būti pridedami arba išbraukiami siekiant numatyti galimybę priimti deleguotuosius aktus arba išvengti jų naudojimo. Jei teisės aktų leidėjas mano, kad tam tikras tekstas turėtų būti neatsiejama pagrindinio akto dalis, jis gali įtraukti šį tekstą į priedą. Tai ypač pasakytina apie Sąjungoje leistinų produktų arba medžiagų sąrašus ar registrus, kurie, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, ir toliau turėtų būti įtraukiami į pagrindinį aktą kaip neatskiriama jo dalis, jei reikia, jo priedo forma. Tvirtinant priemones, kuriomis siekiama išsamiau apibrėžti tikslų įpareigojimų, išdėstyto teisėkūros procedūra priimtame akte, turinį, pagrindinis aktas papildomas neesminiais elementais;
 - priemonės, kuriomis pasirenkami prioritetai, tikslai ir numatomi rezultatai, turėtų būti tvirtinamos priimant deleguotuosius aktus, jei teisės aktų leidėjas nusprendžia netraukti jų į pagrindinio akto tekstą;
 - priemonėmis, kuriomis siekiama numatyti (tolesnes) sąlygas, kriterijus ar reikalavimus, kurių turi būti laikomasi ir atitiktį kurioms turi užtikrinti valstybės narės arba kiti asmenys ar subjektai, kuriems tiesiogiai taikomi teisės aktai, jau dėl paties jų pobūdžio bus keičiamas teisės aktų turinys ir pridedamos naujos visuotinai taikomos taisyklės.

Atitinkamai, tokios tolesnės taisyklės ar kriterijai gali būti kuriami tik priimant deleguotąjį aktą. Ir priešingai, pagrindiniame akte (ar būsimame deleguotame akte) jau nustatytų taisyklių ar kriterijų įgyvendinimas, nekeičiant jais remiantis atsirandančių teisių ar įpareigojimų esmės ir nevykdant tolesnių politinių pasirinkčių, gali būti vykdomas priimant įgyvendinimo aktus;

- tam tikromis aplinkybėmis Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti papildomas teisiškai privalomas visuotinai taikomas taisykles, kurios daro poveikį teisių ar įpareigojimų, nustatytų pagrindiniame akte, turiniui. Atsižvelgiant į šių priemonių pobūdį, jomis papildomos pagrindiniame akte nustatytos taisyklės ir išsamiau apibrėžiama Sąjungos politika. Tai gali būti pasiekta tik priimant deleguotąjį aktą;
- atsižvelgiant į atitinkamos finansinės programos struktūrą, neesminiai elementai, kuriais iš dalies keičiamas arba papildomas pagrindinis aktas, pvz., susiję su konkrečiais techniniais klausimais, strateginiais interesais, tikslais, numatomais rezultatais ir t. t., gali būti priimami deleguotaisiais aktais, jei jie neįtraukiami į pagrindinį aktą. teisės aktų leidėjas gali nuspręsti įgyvendinamaisiais aktais leisti priimti tik tuos elementus, kurie neatspindi jokių tolesnių politinių ar strateginių krypčių;
- priemone, kuria apibrėžiamas informacijos, kuri turi būti pateikiama laikantis pagrindinio akto, pobūdis (t. y. tikslus informacijos turinys), paprastai papildomas įpareigojimas pateikti informaciją, taigi tokia priemonė turėtų būti tvirtinama priimant deleguotuosius aktus;
- priemone, kuria apibrėžiama informacijos teikimo tvarka (t. y. formatas), paprastai nepapildomas įpareigojimas pateikti informaciją. Šia priemone suteikiama galimybė užtikrinti vienodas įgyvendinimo sąlygas. Taigi paprastai tokia priemonė tvirtinama priimant įgyvendinimo aktus;
- priemonės, kuriomis nustatoma procedūra (t. y. veiklos vykdymo arba tam tikro veiksmo atlikimo tvarka), atsižvelgiant į jų turinį, kontekstą ir pagrindiniame akte išdėstytą nuostatų pobūdį, gali būti tvirtinamos deleguotaisiais arba įgyvendinimo aktais (arba netgi būti priskiriamos prie esminių pagrindinio akto elementų). Dėl priemonių, kuriomis nustatomi procedūrų elementai, susiję su tolesniais neesminiais politiniais sprendimais, kuriais siekiama papildyti pagrindiniu teisės aktu nustatytą teisinę sistemą, paprastai turėtų būti priimami deleguotieji aktai. Priemonės, kuriomis nustatoma išsami procedūra siekiant užtikrinti vienodas pagrindiniame akte nustatytų įpareigojimų sąlygas, paprastai turėtų būti įgyvendinimo priemonės;
- kaip ir įgaliojimai nustatyti procedūras, įgaliojimai nustatyti metodus (t. y. veiksmų atlikimo būdą, visų pirma tais atvejais, kai veiksmai vykdomi reguliariai ir sistemingai) arba metodiką (t. y. taisykles, kuriomis apibrėžiami metodai) gali būti suteikiami numatant priimti deleguotuosius arba įgyvendinimo aktus, atsižvelgiant į turinį ir kontekstą;
- deleguotieji aktai iš esmės turėtų būti naudojami tais atvejais, kai pagal pagrindinį aktą Komisijai paliekama didelė veiksmų laisvė papildyti pagrindiniame akte nustatytą teisinę sistemą;
- leidimai gali būti visuotinai taikomos priemonės. Taip yra, pavyzdžiui, tais atvejais, kai sprendimai susiję su leidimu arba draudimu maisto, kosmetikos ir t. t. produktuose naudoti tam tikrą medžiagą. Šie sprendimai yra visuotinio pobūdžio, nes jie taikomi bet kokiam veiklos vykdytojui, ketinančiam naudoti tokią medžiagą. Tokiais atvejais, kai Komisijos sprendimas visapusiškai grindžiamas pagrindiniame akte nustatytais kriterijais, galėtų būti priimamas įgyvendinimo aktas. Tačiau tais atvejais, kai pagal nustatytus kriterijus Komisija vis dar gali priimti tolesnius neesminius / antrinius politinius sprendimus ar

sprendimus dėl veiklos krypties, turėtų būti leista priimti deleguotąjį aktą, nes jis papildytų pagrindinį aktą;

- teisėkūros procedūra priimamu aktu Komisijai gali būti deleguojami vien tik įgaliojimai priimti visuotinai taikomas ne teisėkūros procedūra priimamus aktus. Taigi deleguotaisiais aktais negali būti priimamos individualiai taikomos priemonės. Aktas yra visuotino pobūdžio, jei jis taikomas objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisinės pasekmės bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms;
- įgyvendinimo aktais neturėtų būti pridedama jokių tolesnių politinių krypčių ir pagal Komisijai suteikiamus įgaliojimus jai neturėtų būti palikta didelės veiksmų laisvės;

Bendrosios pastabos

2. primygtinai ragina Komisiją ir Tarybą pradėti derybas su Parlamentu, kad būtų pasiektas susitarimas dėl minėtųjų kriterijų; mano, kad šis tikslas gali būti pasiektas vykdant Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros peržiūrą ir įtraukiant į jį šiuos kriterijus;
3. primena Pirmininkų sueigos 2011 m. sausio 13 d. ir 2012 m. balandžio 19 d. posėdžiuose priimtus sprendimus dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų ir pabrėžia, kad Parlamentas turėtų reikalauti priimti deleguotuosius aktus naudojantis Komisijai deleguotais įgaliojimais visais atvejais, kai tenkinami SESV 290 straipsnyje nustatyti kriterijai, ir kad dokumentai, kuriais nėra užtikrinamos Parlamento institucinės teisės, susijusios su deleguotųjų aktų įtraukimu, neturėtų būti įtraukti į plenarinės sesijos darbotvarkę numatant balsavimą dėl susitarimo; pabrėžia, kad Parlamentas turėtų jau pačioje derybų pradžioje akcentuoti deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų klausimą, kaip turintį lemiamos institucinės svarbos Parlamentui;
4. ragina Komisiją ateityje aiškiai ir tvariai pagrįsti, kodėl ji konkrečiame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siūlo deleguotąjį arba įgyvendinimo aktą ir jo reglamentavimo turinį laiko neesminiu; primena, kad iš SESV 290 ir 291 straipsnių nuostatų matyti, jog deleguotaisiais aktais ir įgyvendinimo aktais ketinama tenkinti skirtingus poreikius, todėl jų negalima tarpusavyje sukeisti;
5. mano, kad, norint stiprinti savo pranešėjų poziciją per derybas dėl teisės aktų, reikėtų labiau išnaudoti galimybę kreiptis nuomonės į Teisės reikalų komitetą pagal Darbo tvarkos taisyklių 37a straipsnį;
6. reiškia rimtą susirūpinimą dėl to, kad praėjus ketveriems metams nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo *acquis* tik iš dalies yra suderintas su šia Sutartimi; palankiai vertina naujausius Komisijos pasiūlymus dėl likusių teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais numatoma taikyti reguliavimo procedūrą su tikrinimu, suderinimo; vis dėlto pabrėžia, kad reikia kuo greičiau pradėti derybas dėl šių pasiūlymų, siekiant užbaigti šį darbą iki šios Parlamento kadencijos pabaigos; mano, kad bent jau visi atvejai, kuriais anksčiau buvo taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, dabar turėtų būti suderinti su SESV 290 straipsniu, nes reguliavimo procedūros su tikrinimu priemonės irgi yra bendro pobūdžio priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines pagrindinio teisės akto nuostatas, be kita ko, išbraukiant kai kurias tokias nuostatas arba papildant pagrindinį teisės aktą naujomis neesminėmis nuostatomis; taip pat ragina Tarybą siekti pažangos

derybose dėl šių konkrečių teisės aktų suderinimo pasiūlymų, kurių svarstymas tebėra įstrigęs Taryboje, įskaitant pasiūlymus žemės ūkio ir žuvininkystės srityse;

7. reiškia susirūpinimą dėl to, kad, nors kai kuriais atvejais tai gali būti geras sprendimas, sistemingai paliekant visus politinius elementus pagrindiniame teisės akte SESV 290 straipsnis po kurio laiko gali būti nebenaudojamas pagal pradinę jo paskirtį kaip vertinga teisėkūros proceso racionalizavimo priemonė siekiant išvengti mikrovaldymo ir sudėtingos ir ilgos bendro sprendimo procedūros; pabrėžia, kad kai kuriais atvejais ši metodą būtų itin sunku taikyti, pavyzdžiui, kalbant apie sektorius, kurių technologijos tebevystomos;
8. pabrėžia, kad tais atvejais, kai buvo nuspręsta naudoti įgyvendinimo aktus, Parlamento derybų grupė turėtų atidžiai įvertinti, kokio pobūdžio kontrolę turi vykdyti valstybės narės ir ar turėtų būti taikoma patariamoji ar nagrinėjimo procedūra; pabrėžia, kad taikant nagrinėjimo procedūrą Parlamento derybų grupės vadinamąja nuostata dėl nuomonės nepateikimo turėtų remtis tik išimtiniais tinkamai pagrįstais atvejais, nes komitetui, kuris sudarytas iš valstybių narių atstovų ir kuriam pirmininkauja Komisija, nepateikus nuomonės, Komisijai užkertamas kelias patvirtinti įgyvendinimo akto projektą;
9. prašo Komisijos nepiktnaudžiauti deleguotaisiais aktais siekiant vėl pradėti diskusijas dėl klausimų, dėl kurių susitarta politiniu lygmeniu trišalių dialogų metu; pabrėžia, kad pageidautina, jog įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai būtų suteikiami tik ribotam laikotarpiui;
10. ragina Parlamento komitetus atitinkamose savo kompetencijos srityse atidžiai stebėti, kaip naudojami deleguotieji ir įgyvendinimo aktai; tuo tikslu prašo Komisijos patobulinti administracinę dokumentų, susijusių su deleguotaisiais aktais, įskaitant parengiamuosius dokumentus, perdavimo ir sisteminimo tvarką, siekiant garantuoti bent tokį patį informavimo ir skaidrumo lygį, koks užtikrinamas esamu įgyvendinimo aktų registru, ir užtikrinti informacijos perdavimą vienu metu Parlamentui ir Tarybai, kaip teisės aktų leidėjai;
11. mano, kad padaryta didelė pažanga užtikrinant greitą deleguotųjų aktų perdavimą atsakingiems komitetams, o tai, savo ruožtu, turėjo teigiamą poveikį EP narių naudojimuisi teise tikrinti;
12. primena politinę teisės aktų leidėjo atsakomybę ir būtinybę deleguotųjų aktų rengimo etapu nuolat ir laiku įtraukti Parlamentą; ragina Komisiją išsamiai informuoti Parlamentą, įskaitant už atitinkamą dokumentą atsakingą pranešėją, apie planuojamą tvarkaraštį, numatytus ekspertų grupių susitikimus ir numatytą deleguotųjų aktų turinį, taip pat suteikti galimybę naudotis atitinkamomis Komisijos duomenų bazėmis, pvz., CIRCA;
13. primygtinai ragina Komisiją visapusiškai laikytis Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 dalies nuostatų, be kita ko, supaprastinti Parlamento ekspertų kvietimo dalyvauti susitikimuose su nacionaliniais ekspertais, jeigu to prašo atsakingas Parlamento komitetas, procedūrą; pripažįsta, kad po Parlamento ekspertų apsilankymo šiuose susitikimuose Komisija savo ruožtu gali būti pakviesta į posėdžius Parlamente siekiant toliau keistis nuomonėmis deleguotųjų aktų rengimo klausimais; primygtinai ragina Komisiją taikyti Pagrindų susitarimo dėl Europos

Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 dalies nuostatas ir toms valstybių narių ir Komisijos susitikimų dalims, kurių metu aptariami klausimai, nesusiję su įgyvendinimo aktais pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011;

14. mano, kad laikotarpis nuo galutinio įgyvendinimo akto projekto perdavimo iki jo priėmimo Komisijoje dažnai būna per trumpas, todėl Parlamentas negali vykdyti tinkamos priežiūros; todėl primygtinai ragina Komisiją visapusiškai gerbti Parlamento teisę vieną mėnesį tikrinti galutinius įgyvendinimo aktų projektus, laikantis 2008 m. Parlamento ir Komisijos susitarimo dėl komitologijos procedūrų;
15. ragina deleguotiesiems ir įgyvendinimo aktams skirti pakankamai techninių ir žmogiškųjų išteklių, siekiant, be kita ko, užtikrinti veiksmingą vidaus informacijos persiuntimą; laikosi nuomonės, jog dėl to, kad deleguotieji aktai EP nariams platinami naudojant informacinį biuletenį, tokius aktus lengviau tikrinti ir EP nariai gali laiku pareikšti galimus prieštaravimus;
16. rekomenduoja kiekviename komitete paskirti nuolatinį pranešėją deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų klausimais, taip užtikrinant nuoseklumą atitinkamame komitete ir suderinamumą su kitais komitetais; mano, kad panašūs klausimai turi būti sprendžiami laikantis nuoseklumo ir išsaugant reikiamą lankstumą;
17. teigiamai vertina tai, kad Komisijos ekspertai gali kartu su EP nariais dalyvauti informaciniuose posėdžiuose, nes tokių posėdžių organizavimas – gerokai iki deleguotųjų aktų tvirtinimo – naudingas svarbiausiems tokių aktų aspektams paaiškinti ir Parlamento darbui vertinant atitinkamus aktus palengvinti;
18. ir toliau ragina ypač derybų grupių narius po kiekvieno trišalio dialogo atsiskaitant per kitą atsakingo komiteto posėdį, kaip nustatyta Parlamento darbo tvarkos taisyklių 70 straipsnio 4 dalyje, deleguotiesiems ir įgyvendinimo aktams skirti ypatingą dėmesį;

Su konkrečiais klausimais susijusios pastabos

Žemės ūkis ir žuvininkystė

19. apgailestauja dėl to, kad Taryba sustabdė pagrindinių žemės ūkio ir žuvininkystės teisės aktų derinimą po nesėkmingų derybų neoficialaus trišalio dialogo susitikimuose ir per pirmąjį Parlamento svarstymą; pabrėžia, kad ši padėtis dažnai susidaro dėl Tarybos nenoro naudoti deleguotuosius aktus; atkreipia dėmesį į tai, kad tik atsižvelgiant į visas teisėkūros procedūras, susijusias su BŽŪP ir BŽP reforma, buvo galima pasiekti abiem šalims priimtina susitarimą dėl suderinimo, nors dėl kai kurių nuostatų susitarta tik su sąlyga, kad jomis nebus sukurtas precedentas; ragina Tarybą siekti pažangos likusių derinimo bylų klausimais, kad procedūras būtų galima baigti prieš dabartinės Parlamento kadencijos pabaigą;

Vystomasis bendradarbiavimas

20. primena, kad nuo 2006 m. Parlamentas atlieka visų pirma vystomojo bendradarbiavimo priemonės (VBP) demokratinį tikrinimą palaikydamas politinį dialogą su Komisija dėl priemonių projektų; tačiau pažymi, kad Parlamentas turi ne tik teigiamos patirties šioje

srityje ir kad jo poveikis Komisijos sprendimams ribotas;

21. atkreipia dėmesį į tai, kad vystomojo bendradarbiavimo srityje įgyvendinimo aktai dažnai pagrįsti ankstesnėmis konsultacijomis su trečiosiomis šalimis, taigi vėlyvame oficialios komitologijos procedūros etape daryti pakeitimus sunkiau; todėl pabrėžia, kad svarbus žingsnis siekiant veiksmingiau naudoti Parlamento tikrinimo įgaliojimus būtų anksčiau jį informuoti ir pradėti dialogą su juo;

Ekonomikos ir pinigų politikos klausimai

22. atkreipia dėmesį į tai, kad finansinių paslaugų srityje reglamentais dėl Europos priežiūros institucijų (EPI) nustatyti techniniai reguliavimo standartai (TRS) ir techniniai įgyvendinimo standartai (TIS), kurių projektus pagal tuos reglamentus EPI teikia Komisijos patvirtinimui; laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į EPI technines žinias ir specialistų įgūdžius, kai tik įmanoma, deleguotieji aktai turėtų būti priimami kaip TRS, o ne kaip įprasti deleguotieji aktai; taip pat mano, kad prieš priimdama įprastus deleguotuosius aktus Komisija turėtų kreiptis į atitinkamą EPI dėl techninių konsultacijų, susijusių su tų aktų turiniu;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal tam tikrus teisėkūros procedūra priimamus teisės aktus TRS tikrinimo laikotarpis dėl jų apimties ir sudėtingumo gali būti pratęstas vienu mėnesiu, ir mano, kad toks lankstumas turėtų būti bendra taisyklė; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad teisės aktų leidėjas visiems deleguotiesiems aktams finansinių paslaugų srityje yra nustatęs trijų mėnesių tikrinimo laikotarpį, kurį galima pratęsti trim mėnesiais, ir mano, kad tokia praktika turėtų būti taikoma ir kitose sudėtingose srityse;
24. pabrėžia, kad tvarka, pagal kurią deleguotieji aktai negali būti teikiami Parlamento darbo pertraukų metu, turėtų būti taikoma ir TRS;
25. mano, kad kvietimas suinteresuotiems asmenims dalyvauti EPI suinteresuotųjų subjektų grupėse turėtų galioti pakankamai ilgai (ne trumpiau kaip du mėnesius), turėtų būti skelbiamas įvairiais būdais ir vadovaujantis aiškia ir supaprastinta procedūra, siekiant užtikrinti įvairių kandidatų paraiškas; primena, kad siekiant laikytis atitinkamų reglamentų nuostatų reikia, kad EPI suinteresuotųjų subjektų grupių sudėtis būtų subalansuota;

Užimtumas ir socialiniai reikalai

26. primena, kad užimtumo ir socialinių reikalų srityje, siekdamas apginti savo prerogatyvas, Parlamentas kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl EURES sprendimo galiojimo;

Piliečių laisvės, teisingumas ir vidaus reikalai

27. ragina Komisiją į savo darbo programą įtraukti pasiūlymus iš dalies keisti visus buvusio trečiojo ramsčio teisės aktus, siekiant juos suderinti su nauja normų struktūra pagal Lisabonos sutartį ir gerbti Europos Parlamento įgaliojimus ir kompetenciją bei Parlamento teisę gauti informaciją, susijusią su įgaliojimų perdavimu Komisijai; pabrėžia, kad reikės atskirai įvertinti kiekvieną teisės aktą, siekiant nustatyti sprendimus, kuriuos, kaip esminius elementus, turi priimti teisės aktų leidėjas, ypač susijusius su pagrindinėmis susijusių asmenų teisėmis, ir tuos, kuriuos galima laikyti neesminiais elementais

(žr. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-355/10);

28. atkreipia dėmesį į tai, kad praėjus daug laiko nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo Taryba ir toliau priima teisės aktus, remdamasi ankstesniojo trečiojo ramsčio nuostatomis, todėl Parlamentą turi teikti ieškinius Teisingumo Teismui;

◦
◦ ◦

29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams.

AIŠKINAMOJI DALIS

Šiuo pranešimu siekiama apžvelgti SESV 290 ir 291 straipsnių taikymą praktikoje ir pateikti pranešėjams praktinių gairių, susijusių su deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų naudojimu. Iki 2013 m. liepos 18 d. Parlamentas yra gavęs 69 deleguotuosius aktus (2010 m. – 4, 2011 m. – 7, 2012 m. – 38 ir 2013 m. – iki šiol 20), įskaitant 64 deleguotuosius reglamentus, 2 deleguotąsias direktyvas ir 3 deleguotuosius sprendimus. Iki šiol nė viena iš dviejų teisės aktų leidybos institucijų nėra paprieštaravusi deleguotajam aktui.

Pranešėjo parengtuose 2010 m. ir 2011 m. pranešimuose dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir Įgyvendinimo aktų reglamento nurodyti dideli lūkesčiai nepasiteisino tokiu mastu, kaip buvo tikėtasi. Šios priemonės buvo numatytos siekiant dar labiau pagerinti teisės aktų leidybos institucijų vykdomą antrinės teisės aktų kontrolę ir taip padidinti šių aktų demokratinį teisėtumą. Jomis taip pat buvo siekiama užtikrinti didesnę teisėkūros Europos Sąjungos lygmeniu veiksmingumą ir tolesnę teisėkūros proceso supaprastinimą.

Siekiant pasiruošti šio pranešimo rengimui, buvo sukurta administracinė šio projekto grupė, apimanti nuomones teikiančių komitetų ir atitinkamų Parlamento tarnybų administratorius, ir buvo parengtas darbo dokumentas, kuriame išdėstomi pagrindiniai klausimai, plačiąja prasme susiję su dviem skirtingomis sritimis:

1. pasirinkimu, ar turi būti naudojami deleguotieji, ar įgyvendinimo aktai, nes daugeliu atvejų vykstant deryboms dėl naujų Komisijos teisėkūros pasiūlymų ir pasiūlymų, kuriais esami teisės aktai suderinami su Lisabonos sutartimi, dėl šio klausimo kyla sunkumų;
2. keletas klausimų susiję su tuo, kaip Komisija rengia ir tvirtina deleguotuosius aktus ir įgyvendinimo aktų projektus ir kokių su šiais aktais susijusių veiksmų imasi Europos Parlamentas, įskaitant skirtingus būdus, kaip Parlamentas naudojami savo tikrinimo įgaliojimais, taip pat ekspertų dalyvavimo bei efektyviai ir našiai veikiančios keitimosi informacija tarp institucijų ir Parlamento viduje sistemos sukūrimo klausimus.

Deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų atskyrimas ir teisingas ir tinkamiausias nuostatų, kurios turi būti įtrauktos į pagrindinį teisės aktą, pasirinkimas – tai klausimai, kurie tapo neatskiriama daugumos derybų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dalimi. Atsižvelgdamas į tai, pranešėjas pateikia nemažai praktinių pasiūlymų, kuriais siekiama apsaugoti Parlamento prerogatyvas ir palengvinti Parlamento narių ir personalo darbą, atsižvelgiant į įvairias pozicijas, kurių laikosi Parlamentas, Pirmininkų sueigos patvirtintą horizontalųjį požiūrį ir Parlamento tarnybų vykdomą reguliarią tikrinimo veiklą.

Šiuo aspektu itin svarbu, jog komitetai dažniau naudotųsi galimybe prašyti, kad Teisės reikalų komitetas pateiktų savo nuomonę dėl deleguotųjų aktų naudojimo pagal Darbo tvarkos taisyklių 37a straipsnį.

Pagrindinis šio pranešimo tikslas – apibendrinti per pastaruosius ketverius metus ES institucijose administraciniu ir politiniu lygmenimis atliktą darbą, susijusį su deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais, visų pirma atkreipiant dėmesį į teisės aktų leidybos institucijų ir Komisijos veiklą, ir pasirengti įtraukti šiuos klausimus į būsimą 2003 m. Tarpinstitucinio

susitarimo dėl geresnės teisėkūros peržiūrą.

23.9.2013

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksnių dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentas: Gay Mitchell

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 1 d. teisėkūros rezoliuciją dėl Taikinimo komiteto patvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1905/2006, nustatantis vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę, bendro teksto (PE-CONS 00059/2011 – C7–0379/2011 – 2010/0059(COD))¹;
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją „Reglamentas (EB) Nr. 1905/2006, nustatantis vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę: įgyta patirtis ir ateities perspektyvos“²;

Dėl įgyvendinimo aktų

1. primena, kad nuo 2006 m. Parlamentas vykdo Vystomojo bendradarbiavimo priemonės (VBP) ir kitų išorės finansavimo priemonių demokratinę priežiūrą ir kartu, vykdydamas politinį dialogą su Komisija dėl priemonių projektų, turi oficialius priežiūros įgaliojimus, susijusius su įgyvendinimo priemonėmis; tačiau pabrėžia, kad Parlamentas turi ne tik teigiamos patirties šioje srityje ir kad jo poveikis Komisijos sprendimams ribotas;
2. atkreipia dėmesį į tai, kad vystomojo bendradarbiavimo srityje įgyvendinimo aktai dažnai pagrįsti ankstesnėmis konsultacijomis su trečiosiomis šalimis, taigi tokiame vėlyvame komitologijos procedūros etape daryti pakeitimus sunkiau; todėl pabrėžia, kad svarbus

¹ OL C 165 E, 2013 6 11, p. 109.

² OL C 380 E, 2012 12 11, p. 51.

žingsnis siekiant veiksmingiau naudoti Parlamento priežiūros įgaliojimus būtų anksčiau jį informuoti ir pradėti dialogą su juo, kaip dabar ir tariamasi su institucijomis ruošiantis patvirtinti naujas išorės finansavimo priemones 2014–2020 m.;

3. laikosi nuomonės, kad Komisija dažnai nustato labai trumpą laikotarpį tarp įgyvendinimo priemonės projekto pateikimo ir jos patvirtinimo ir jis sunkiai suderinamas su Parlamento darbo tvarka;

Dėl deleguotųjų aktų

4. atsižvelgdamas į išorės finansavimo priemones primena savo 2011 m. gruodžio 11 d. teisėkūros rezoliuciją dėl Reglamento (EB) Nr. 1905/2006 keitimo iš dalies ir primygtinai ragina priimant strateginius politinius sprendimus, susijusius su finansavimu ir programavimu, visada naudotis deleguotaisiais aktais; ruošdamasis VBP 2014–2020 m., pakartoja, kad pagrindiniai politiniai pasirinkimai, visų pirma susiję su prioritetinėmis sritimis ir orientaciniu lėšų paskirstymu plačiąja prasme, negali būti atliekami įgyvendinimo aktais; dar kartą pabrėžia, kad teisės rengėjų dalyvavimas tokiais atvejais neturi būti suprantamas kaip pernelyg didelis reguliavimas;
5. mano, kad deleguotieji aktai visų pirma naudingi išorės politikos srityje, nes jais užtikrinamas ir didesnis demokratinis teisėtumas, ir lankstus bei reaktyvus sprendimų priėmimas; tačiau pabrėžia, kad ypač plačių ir sudėtingų finansavimo priemonių, pavyzdžiui VBP, atveju galimo bendradarbiavimo sritys turi būti aiškiai apibrėžtos pagrindiniame akte;
6. nesutinka su Komisijos 2012 m. rugsėjo 20 d. komunikate „Pirmoji 2014–2020 m. DFP paprastinimo rezultatų suvestinė“ (COM(2012) 0531), nurodytu teiginiu, kad jeigu, kaip siūlo Europos Parlamentas, deleguotieji aktai būtų taikomi išorės finansavimo priemonėms, taip būtų pažeidžiami svarbūs veiksmingumo, lankstumo ir paprastinimo tikslai;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad dar nepakanka teismo praktikos dėl SESV 290 straipsnio ir jame išdėstytų kriterijų, todėl teisės aktų rengėjams sudėtingiau susitarti, kaip atskirti įgyvendinimo aktų ar deleguotųjų aktų taikymo sritis išorės finansavimo priemonėms, kurios skiriasi nuo reguliavimo srities teisės aktų.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	17.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 26 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Philippe Boulland, Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Judith Sargentini
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Emma McClarkin, Jarosław Leszek Wałęsa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

11.10.2013

EKONOMIKOS IR PINIGŲ POLITIKOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentė: Sharon Bowles

PASIŪLYMAI

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. atkreipia dėmesį į tai, kad finansinių paslaugų srityje reglamentais dėl Europos priežiūros institucijų (EPI)¹ nustatyti techniniai reguliavimo standartai (TRS) ir techniniai įgyvendinimo standartai (TIS), kurių projektus pagal tuos reglamentus EPI teikia Komisijos patvirtinimui; laikosi nuomonės, kad atsižvelgiant į EPI technines žinias ir specialistų įgūdžius, kai tik įmanoma, derėtų deleguoti įgaliojimus priimti TRS, o ne įprastus deleguotuosius aktus; taip pat mano, kad prieš priimdama įprastus deleguotuosius aktus Komisija turėtų kreiptis į atitinkamą EPI dėl techninių konsultacijų, susijusių su tų aktų turiniu;
2. pabrėžia, kad tinkamos teisinės priemonės (teisėkūros procedūra priimamo, deleguotojo ar įgyvendinimo akto arba TRS grindžiamo deleguotojo akto) pasirinkimas nėra vien tik techninio pobūdžio klausimas; atkreipia dėmesį į tai, jog iš tiesų nepaprastai svarbu užtikrinti, kad teisėkūros institucijos prisiimtų visą atsakomybę už esminius elementus ir veiksmingą politinių sprendimų priežiūrą; pažymi, kad, siekiant užtikrinti galių pusiausvyrą, teisingą ir tinkamą sprendimų priėmimo proceso veikimą ir politikos įgyvendinimą, gali būti taip pat gana svarbu šias įvairias priemones naudoti laikantis

¹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), OL L 331, 2010 12 15, p. 12; 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), OL L 331, 2010 12 15, p. 48; 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), OL L 331, 2010 12 15, p. 84, ypač 10–15 straipsniai.

Sutartyje nustatytų kriterijų; pabrėžia, kad Europos Parlamentas atitinkamai turėtų skirti ypatingą dėmesį šiems aspektams;

3. pabrėžia, kad teisėkūros institucijos turėtų visada siekti paaiškinti ir apibrėžti bet kokio pirmojo lygio tekste numatyto delegavimo tikslą ir būtinybę, pagrindiniame akte nustatydamos esminius elementus ir politikos gaires ir palikdamos išplėtoti techniniu lygiu tik neesminius elementus;
4. siūlo, kad kiekviename Parlamento komitete jo pirmininkas, vienas iš pirmininko pavaduotojų arba atitinkamas Parlamento narys būtų įgalioti padėti Parlamento nariams ir koordinuojant veiklą su kitais komitetais užtikrinti nuoseklumą sprendžiant su deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais susijusius klausimus; nurodo, kad, jei yra už pagrindinį aktą atsakingas pranešėjas, jis turėtų būti automatiškai skiriamas pranešėju, atsakingu už tolesnes priemones, susijusias su tuo aktu, ir periodiškai teikti ataskaitą komitetui; mano, kad atitinkamais atvejais derėtų numatyti tvarką, kurios laikantis sudaromos galimybės perrinktiems Parlamento nariams, prieš rinkimus atsakingiems už pirmo lygio tekstą, užtikrinti priežiūros tęstinumą;
5. mano, kad prie pirmojo lygio tekstų visada turi būti pridėtas išsamus pagrindinių deleguotųjų aktų ir TRS tvarkaraštis, kuriame numatyti konsultavimosi ir įgyvendinimo laikotarpiai, parengtas konsultuojantis su atitinkama EPI;
6. pabrėžia, kad Parlamentas ir Taryba turėtų būti visapusiškai informuoti apie tvarkaraštį ir numatytų deleguotųjų priemonių turinį; laikosi nuomonės, kad motyvuotas sprendimas dėl ketinimo pritarti arba nepritarti TRS projektui turėtų būti raštu pateikiamas Parlamento atsakingo komiteto pirmininkui, pranešėjui ir šešėliniams pranešėjams; mano, kad deleguotųjų aktų atveju Komisija, kai ji neketina laikytis EPI rekomendacijų, turėtų taip pat informuoti Parlamentą ir valstybes nares, nurodydama, kokiais klausimais ir kodėl ji priėmė tokį sprendimą, ir kartu sprendimu atitinkamais atvejais pateikdama viešųjų konsultacijų rezultatus, išsamią tą sprendimą pagrindžiančią sąnaudų ir naudos bei teisinę analizę, taip pat pagrįstus atsakymus į teisėkūros institucijų pateiktas raštiškas pastabas; mano, kad reikėtų visiško informacijos apie pažangą skaidrumo; pastebi, kad kartais dėl to, kaip Komisija aiškina Pagrindų susitarimą¹, Parlamento ekspertams nelengva ir nepatogu dalyvauti ekspertų grupių susitikimuose, kuriuose nagrinėjami deleguotieji aktai, o tai reiškia, kad Parlamentui taikomos ne tokios pačios sąlygos kaip Tarybai;
7. ragina jungtinį komitetą horizontaliai koordinuoti EPI veiklą ir prašo jį dalyvauti Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto posėdžiuose, siekiant informuoti Parlamentą apie atliekamus darbus deleguotųjų aktų ir TĮS srityje;
8. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal neseniai patvirtintą Reglamentą dėl kapitalo poreikio (RKP) ir Direktyvą dėl kapitalo poreikio (DKP) TRS nagrinėjimo laikotarpis dėl jų apimties ir sudėtingumo gali būti pratęstas vienu mėnesiu, ir mano, kad toks lankstumas turėtų būti bendra taisyklė; mano, kad terminai, per kuriuos Parlamentas gali pareikšti prieštaravimų dėl Komisijos priimtų deleguotųjų aktų, turi būti pakankamai ilgi, jog atsižvelgiant į plenarinių posėdžių kalendorių ir darbo krūvį sudarytų Parlamentui galimybes visiškai pasinaudoti savo priežiūros teise; laikosi nuomonės, kad įprastas dviejų

¹ Pagrindų susitarimas dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių (OL C 304, 2010 11 20, p. 47).

mėnesių terminas, kurį galima pratęsti dviem mėnesiais, kaip numatyta pagal bendrąjį susitarimą, nepakankamai ilgas sudėtingiems klausimams ir didelės apimties deleguotiesiems aktams, todėl reikėtų nustatyti ilgesnį priežiūros laikotarpį; primena, kad teisės aktų leidėjai turi visišką laisvę pagrindiniame akte nustatyti priežiūros laikotarpį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad bendrajame susitarime numatytos gairės, susijusios su terminais, jokių būdu nėra privalomos, todėl šiuo požiūriu teisės aktų leidėjo neįpareigoja; atkreipia dėmesį į tai, kad teisės aktų leidėjas visiems deleguotiesiems aktams finansinių paslaugų srityje yra nustatęs trijų mėnesių priežiūros laikotarpį, kurį galima pratęsti trim mėnesiais, ir mano, kad tokia praktika turėtų būti taikoma ir kitose sudėtingose srityse;

9. pabrėžia, kad rengiant deleguotųjų aktų priėmimo kalendorių reikia atsižvelgti į Parlamento darbo pertraukas vasarą ir metų pabaigoje, taip pat į Parlamento kadencijos pabaigą siekiant išvengti atvejų, kai Parlamentas negali vykdyti priežiūros dėl darbo pertraukos arba kadencijos pabaigos; mano, kad į nuostatas, pagal kurias Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, turėtų būti įtrauktos atitinkamos nuostatos šiuo klausimu; pabrėžia, kad tvarka, pagal kurią deleguotieji aktai negali būti teikiami Parlamento darbo pertraukų metu, turėtų būti taikoma ir TRS; pastebi, kad norint pareikšti prieštaravimą būtina absoliuti dauguma, todėl plenarinio posėdžio balsavimai dėl prieštaravimų deleguotajam aktui turėtų būti atidžiai suplanuoti;
10. mano, kad itin svarbu, jog procedūros ir priemonės būtų nustatytos laikotarpiui, kurio metu vyksta 2014 m. rinkimai, ypač procedūros ir priemonės, susijusios su neseniai priimtais ir artimiausiu metu priimamais teisės aktais, įskaitant RKP, Direktyvą „Mokumas II“, Europos rinkos infrastruktūros reglamentą (ERIR), Antrąją bendrąją direktyvą („Omnibus II“) bei Finansinių priemonių rinkų direktyvą (FPRD);
11. mano, kad tais atvejais, kai reikia suteikti daugiau laiko EPI konsultacijoms ir TRS rengimui, jos turėtų informuoti Parlamento atsakingą komitetą apie vėlavimo pateikti TRS projektus priežastis, taip pat Parlamento atsakingo komiteto prašymu dalyvauti jo posėdyje; mano, kad nustačius naują TRS projektų pateikimo tvarkaraštį Komisija turėtų apie tai informuoti Parlamento atsakingą komitetą;
12. mano, kad kvietimas suinteresuotiems asmenims dalyvauti EPI suinteresuotųjų subjektų grupėse turėtų būti pateiktas pakankamai ilgai (ne trumpiau kaip du mėnesius), turėtų būti skelbiamas įvairiais būdais ir vadovaujantis aiškia ir nesudėtinga procedūra, siekiant užtikrinti įvairių kandidatų dalyvavimą; primena, kad siekiant laikytis atitinkamų reglamentų nuostatų reikia, kad EPI suinteresuotųjų subjektų grupių sudėtis būtų subalansuota.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	30.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 32 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marino Baldini, Jean-Paul Besset, Sharon Bowles, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Ivana Maletić, Arlene McCarthy, Anni Podimata, Peter Simon, Ivo Strejček, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Fabrizio Bertot, Zdravka Bušić, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Catherine Stihler, Nils Torvalds, Oleg Valjalo
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Wim van de Camp

26.9.2013

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų, susijusių su teisėkūros galių delegavimu, ir valstybių narių vykdomos kontrolės, kaip Komisija vykdo įgyvendinimo įgaliojimus (2012/2323(INI))

Nuomonės referentė: Pervenche Berès

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, jog svarbu, kad Parlamentas įgaliojimų, susijusių su daugiamete finansine programa (DFP), įgyvendinimui taikytų horizontalųjį požiūrį;
2. neigiamai vertina tai, kad teisėkūros įgaliojimų delegavimas Komisijai apima svarbius politinius ir strateginius klausimus; pabrėžia, kad šiuo klausimu svarbus Parlamento komitetų veiksmų nuoseklumas; kalbant apie DFP teisėkūros pasiūlymus, pažymi, kad, kai neįtraukti į pagrindinį teisės aktą, aspektai, tokie kaip tikslai ir prioritetai, finansiniai asignavimai plačiąja prasme turėtų būti tvirtinami priimant deleguotuosius aktus¹;
3. kritikuoja Tarybą ir Komisiją dėl nuolatinių bandymų pasiūlymuose dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų pirmenybę teikti įgyvendinimo įgaliojimams, o ne deleguotiesiems aktams; ragina šias institucijas laikytis SESV 290 ir 291 straipsnių, susijusių su skirtingu deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo aktų pobūdžiu;
4. primena, kad užimtumo ir socialinių reikalų srityje Parlamentas kreipėsi dėl EURES sprendimo² galiojimo į Teisingumo Teismą, siekdamas apginti savo prerogatyvas, remdamasis tuo, kad Komisija nesilaikė SESV 291 straipsniu pagrįstų apribojimų;

¹ 2012 m. lapkričio 15 d. Pirmininkų sueigos posėdžio protokolas, remiantis 2012 m. spalio 25 d. Komitetų pirmininkų sueigos pirmininko K. H. Lehne laišku Europos Parlamento Pirmininkui.

² OL L 328, 2012 11 28, p. 21, 2012 m. lapkričio 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 nuostatos dėl laisvų darbo vietų ir darbo ieškančių asmenų nustatymo ir EURES pertvarkymo.

5. ragina Taryba ir Komisija pabandyti kuo labiau sumažinti deleguotųjų aktų naudojimą pagal SESV 290 straipsnį ir įgyvendinimo aktų naudojimą pagal SESV 291 straipsnį;
6. pabrėžia, kad Parlamentas visiškai savo nuožiūra nusprendžia, kurių iš pagrindinio teisės akto neesminių nuostatų atžvilgiu bus deleguojami įgaliojimai; pripažįsta, kad jis turėtų deleguoti įgaliojimus atsargiai, atsižvelgdamas į poreikį apsaugoti savo išimtinės teisės ir užtikrinti ES teisėkūros skaidrumą;
7. mano, kad, suderinant senosios komitologijos procedūros priemones, priemonės, kurioms seniau buvo taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, iš esmės turėtų tapti deleguotaisiais aktais; ragina Komisiją paspartinti šį suderinimą;
8. mano, kad dabartinis laikotarpis, skirtas įgyvendinimo aktų tikrinimui, yra per trumpas ir todėl nesudaro sąlygų Parlamentui tinkamai kontroliuoti įgyvendinimo aktų;
9. pabrėžia, kad turėtų būti patobulintas informavimo ir skaidrumo lygis, susijęs su deleguotųjų aktų perdavimu ir rengimu;
10. ragina Komisiją dar deleguotojo akto rengimo etape pagrindinio teisės akto pranešėją informuoti apie parengiamuosius darbus, susijusius su deleguotuoju aktu.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	26.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 33 - : 2 0 : 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Danuta Jazłowiecka, Ādám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Őry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Françoise Castex, Philippe De Backer, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Tatjana Źdanoka

30.5.2013

APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų, susijusių su valstybių narių teisėkūros galių ir kontrolės delegavimu dėl Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais (2012/2323(INI))

Nuomonės referentas: Matthias Groote

PASIŪLYMAI

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pažymi, kad galių perdavimas Komisijai nėra tik techninis klausimas, bet taip pat gali apimti ir politiška opius klausimus, kurie labai svarbūs ES piliečiams ir vartotojams, įskaitant sveikumo ir mitybos teiginių leidimus, maisto priedus ir veikliąsias chemines medžiagas, maisto produktų ženklimą, gėrimų ir maisto produktų apibrėžtis ir ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos veikimą;
2. pabrėžia, kad galių perdavimas Parlamentui, kuris yra vienas iš teisės aktų leidėjų, yra pasirinkimo klausimas, kurį Parlamentas turi vykdyti atsargiai, vadovaudamasis konkrečiais atvejais ir atsižvelgdamas į būtinybę apsaugoti savo išimtinis teises ir užtikrindamas ES teisėkūros skaidrumą, nuoseklumą ir teisinį tikrumą;
3. primena, kad iš Sutarties 290 ir 291 straipsnių nuostatų matyti, jog deleguotaisiais aktais ir įgyvendinimo aktais tenkinami skirtingi poreikiai, todėl jų negalima tarpusavyje sukeisti¹;
4. atkakliai tvirtina, kad atsižvelgiant į teisės aktų suderinimą po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, tos priemonės, kurioms seniau buvo taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, tikrai turėtų tapti deleguotaisiais aktais, o ne įgyvendinimo aktais, nes deleguotieji aktai skirti visiškai tam pačiam poreikiui tenkinti kaip ir priemonės, kurioms taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu (t. y., priimti bendros taikymo srities (bendro pobūdžio) priemonės, kuriomis siekiama papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras

¹ Deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo aktų vadovas, Išorės politikos GD, 2012 m. vasario mėn., p. 16.

neesmines teisėkūros procedūra priimto akto nuostatas), išskyrus atvejus, kaip tai ypatingai pagrindžiama; mano, kad šis pagrindimas turėtų būti įvertintas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į laiko terminus, taikomus teisėkūros procedūroms;

5. itin kritiškai vertina Tarybos veiksmus, kuriais sistemingai bandoma ne tik bet kokia kaina išvengti deleguotųjų aktų priimant naujus teisės aktus, bet ir derinant teisės aktus po Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir netinkamai bandant pakeisti priemones, kurioms taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, įgyvendinimo aktais stengiamasi grįžti prie teisės aktų suderinimo, taikyto prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai; ragina Tarybą laikytis Sutarties nuostatų, kuriomis nurodomas akivaizdžiai skirtingas deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo aktų pobūdis;
6. mano, kad pasirinkimas nedeleguoti tam tikrų neesminių nuostatų ir išsaugoti bet kokius jų pakeitimus taikant įprastą teisėkūros procedūrą tam tikrais atvejais gali būti tinkamas sprendimas, jei juo atsižvelgiama į Tarybos ir Parlamento išimtinės teises, tačiau kitais atvejais toks sprendimas netinkamas, pvz., kai jis būtų neproporcingas neesminių nuostatų, kurias būtina iš dalies pakeisti, pobūdžiui, ir taip de facto stabdytų atlikti pritaikymus, kurie gali būti svarbūs;
7. mano, kad siekiant sustiprinti pranešėjų pozicijas teisėkūros derybose, reikėtų labiau naudotis Darbo tvarkos taisyklių 37a straipsniu; pabrėžia, kad teisės aktų leidėjas savo nuožiūra nusprendžia, kuri iš pagrindinio teisės akto neesminių nuostatų bus reguliuojama perduodant galias Komisijai, o kuri bus reguliuojama teisėkūros lygmenyje; mano, kad svarbios politinės nuostatos, pavyzdžiui, Sąjungos prekių ar produktų sąrašai ar registrai, turi išlikti neatskiriamomis pagrindinio teisės akto dalimis, ir atitinkamais atvejais juos pateikiant prieduose; pabrėžia, kad siekiant tiesinio tikrumo, būtina vengti atskirų sąrašų kūrimo;
8. prašo Generalinio sekretoriaus parengti Parlamento ir Tarybos derybų dėl teisės aktų, susijusių su deleguotaisiais ir įgyvendinimo aktais, rezultatų tyrimą, siekiant konsultuoti pranešėjus bei kitus būsimų derybų dalyvius ir rengti jiems geriausios patirties gaires;
9. mano, kad šiuo metu Komisijos deleguotųjų teisės aktų perdavimui ir klasifikavimui taikoma tvarka ir parengiamųjų posėdžių darbotvarkės ir dokumentai yra prasčiau parengti nei tvarka, skirta įgyvendinimo aktams, ir nesudaro tinkamo mechanizmo pagal bendrąjį susitarimą dėl deleguotųjų aktų; ragina Komisiją nedelsiant užtikrinti, kad bent jau toks pats informacijos ir skaidrumo lygis būtų suteiktas, kaip ir dabartiniame komitologijos registre;
10. mano, kad dabartinė įgyvendinimo aktų priežiūros tvarka yra nepakankama ir neturėtų apsiriboti tik aktų projektais; ragina iš dalies pakeisti Reglamento dėl įgyvendinimo aktų 11 straipsnį, kad Parlamentas (iš esmės ir tik išskyrus aktus, patvirtintus skubos tvarka) turėtų teisę patikrinti įgyvendinimo aktą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	29.5.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 36 -: 2 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Elena Oana Antonescu, Sophie Auconie, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Yves Cochet, Anne Delvaux, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Frédérique Ries, Kārlis Šadurskis, Richard Seeber, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Glenis Willmott, Sabine Wils
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Margrete Auken, Philippe Juvin, Alda Sousa, Rebecca Taylor, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Stanimir Ilchev

24.9.2013

PRAMONĖS, MOKSLINIŲ TYRIMŲ IR ENERGETIKOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentė: Amalia Sartori

PASIŪLYMAI

Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pažymi, kad padaryta didelė pažanga praktiškai įgyvendinant Lisabonos sutarties 290 ir 291 straipsnius, taip pat pažymi, kad vis didesnė svarba teikiama tarpinstitucinėms deryboms, susijusioms su tuo, kurie – deleguotieji ar įgyvendinimo – aktai turėtų būti pasirinkti;
2. pabrėžia, kad, nors teisėkūros institucijos ne visuomet vienodai suvokia esminius šių dviejų tipų teisės aktų elementus, Parlamentas turėtų toliau pabrėžti, kad politiškai opūs klausimai, kuriais galėtų būti papildytas pagrindinis aktas, negali būti sprendžiami taikant įgyvendinimo aktus, nes tai neigiamai paveiktų Parlamento teisę tikrinti;
3. pabrėžia, jog Parlamentas, derėdamasis su Taryba, susiduria su vis daugiau sunkumų dėl Tarybos nenoro naudoti deleguotuosius aktus ir dėl to, kad nors galimybė visus būtinus elementus įtraukti į pagrindinį aktą ir leisti priimti tik įgyvendinimo aktus būtų teisiškai pagrįstas sprendimas, kai kuriais atvejais jį būtų itin sunku taikyti, pavyzdžiui, kalbant apie sektorius, kurių technologijos tebevystomos; be to, pabrėžia, kad laikantis šio požiūrio gali atsitikti taip, jog teisėkūra bus nesuderinta su ES gero reglamentavimo principais;
4. pabrėžia, jog dėl to, kad įslaptinama su kai kurių sričių veikla susijusi informacija, neturėtų būti varžoma Parlamento teisė tikrinti deleguotuosius aktus; pažymi, jog tuo atveju, jei deleguotasis aktas susijęs su tokio tipo informacija, turėtų būti imamasi būtinų veiksmų, kad Parlamento nariams būtų užtikrinta galimybė su ja susipažinti remiantis galiojančiais teisės aktais;

5. pabrėžia, kad daugelyje teisinių sričių, pavyzdžiui energijos ar informacinių ir ryšių technologijų, klausimams, kurie pradžioje atrodė palyginti techniniai, gali reikėti politinių sprendimų, turinčių svarbias pasekmes; todėl pabrėžia, jog siekiant užtikrinti demokratinį teisėtumą visame ES teisėkūros procese, reiktų Parlamentui suteikti pakankamai galių, kad jis galėtų nepriklausomai vykdyti savo priežiūros įgaliojimus;
6. mano, kad padaryta didelė pažanga užtikrinant greitą deleguotųjų aktų perdavimą atsakingiems komitetams, o tai, savo ruožtu, teigiamai paveikė Parlamento narių naudojimąsi teise tikrinti;
7. laikosi nuomonės, jog dėl to, kad deleguotieji aktai Parlamento nariams platinami naudojant informacinį biuletinį, tokius aktus lengviau tikrinti ir Parlamento nariai gali laiku pareikšti galimus prieštaravimus;
8. su susirūpinimu pažymi, kad Parlamento ekspertai ne nuolat kviečiami į parengiamuosius posėdžius deleguotųjų aktų klausimais; ragina Komisiją imtis tolesnių veiksmų siekiant spręsti šį klausimą ir nuolat informuoti Parlamentą apie planuojamą tokių aktų priėmimo tvarkaraštį;
9. teigiamai vertina tai, kad Komisijos ekspertai gali kartu su Parlamento nariais dalyvauti informaciniuose posėdžiuose, nes pasitvirtino, kad tokių posėdžių organizavimas – gerokai iki deleguotųjų aktų tvirtinimo – naudingas svarbiausiems tokių aktų aspektams paaiškinti ir Parlamento darbui siekiant galutinio susitarimo palengvinti;
10. pažymi, kad itin padaugėjo deleguotųjų aktų teikiamų galimybių, susijusių su teisėkūros procedūra priimtais aktais; reiškia susirūpinimą dėl to, jog Parlamentas neturi užtektinai personalo, kad galėtų visiškai prisiimti politinę atsakomybę už įgaliojimų delegavimo Komisijai tikrinimą, pvz., kai jis raginamas pareikšti prieštaravimus iki pagrindiniame teisėkūros procedūra priimtame akte nustatyto termino; prašo atlikti kiekybinį ir kokybinį vertinimą, kuriame būtų nustatyta, kiek personalo reikia, kad Europos Parlamentas galėtų tinkamai prisiimti savo, kaip vieno iš teisės aktų leidėjo, atsakomybę.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	18.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 51 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Edit Herczog, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Maria Badia i Cutchet, Antonio Cancian, Yves Cochet, António Fernando Correia de Campos, Ioan Enciu, Elisabetta Gardini, Jolanta Emilia Hibner, Seán Kelly, Bernd Lange, Corinne Lepage, Marian-Jean Marinescu, Mario Pirillo
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	María Irigoyen Pérez, Cecilia Wikström, Sabine Wils

5.9.2013

TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentai: Werner Kuhn ir Saïd El Khadraoui

PASIŪLYMAI

Transporto ir turizmo komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. primena, kad teisės aktai Europos Sąjungoje priimami ir žemesniu negu teisėkūros lygmeniu – priimant aktus, kuriais išplėtojami ir įgyvendinami teisėkūros procedūra priimti aktai – ir kad būtina teisingai taikyti Sutartį siekiant užtikrinti ir pakankamą šių aktų demokratinį teisėtumą;
2. pabrėžia, kad deleguotieji ir įgyvendinimo aktai turėtų būti priimami sprendžiant išimtinai techninio ir (arba) administracinio pobūdžio klausimus, o politiniai klausimai turėtų būti palikti spęsti taikant demokratinę ir skaidrią bendro sprendimo procedūrą, kuri būtų prieinama Europos Sąjungos piliečiams;
3. primena, kad, remiantis Sutarties 290 ir 291 straipsniais, deleguotieji ir įgyvendinimo aktai susiję su skirtingomis reikmėmis ir todėl tarpusavyje negali vieni kitų pakeisti; mano, kad deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų atskyrimas, taip pat teisingas ir kuo tinkamesnis nuostatų, kurios turi būti įtrauktos į pagrindinį teisės aktą, pasirinkimas yra svarbus politinis klausimas – jis turėtų būti keliamas ir svarstomas ankstyvuoj su teisėkūra susijusių pranešimų projektų rengimo, kuriame dalyvauja pranešėjai ir šešėliniai pranešėjai, padedami komitetų sekretoriatų ir pirmiausia Teisės tarnybos, etapu;
4. primygtinai ragina Komisiją pasiūlyti tikslų tarpinstitucinių kriterijų rinkinį, kuriuo vadovaujantis būtų taikomi deleguotieji ir įgyvendinimo aktai, įskaitant peržiūros mechanizmus, ir kuris būtų pagrįstas įvairiais sprendimų priėmimo proceso siekiant priimti šiuos aktus etapais;

5. atkreipia dėmesį į tai, kad Parlamentas susiduria su vis didesniais sunkumais derėdamasis su Taryba, nes Taryba nepageidauja svarstyti galimybės naudoti deleguotuosius aktus, taip pat pažymi, kad, nors sprendimas į pagrindinį teisės aktą įtraukti visus būtinus elementus siekiant sudaryti sąlygas naudoti tik įgyvendinimo aktus, gali būti teisiškai pagrįsta galimybė, vadovautis šiuo požiūriu kai kuriais, pvz., sektorių, kur technologijos tebevystomos, atvejais gali būti nepaprastai sunku ir daugeliu atveju gali būti priimami su geresnio reglamentavimo ES principais nesuderinami teisės aktai; primygtinai ragina Komisiją – Sutarčių sergėtoją – vykdyti savo įsipareigojimus pagal Lisabonos sutarties 290 ir 291 straipsnius ir visapusiškai remti Parlamentą jam ginant savo teises derybų su Taryba metu;
6. mano, kad, norint stiprinti savo pranešėjų poziciją per derybas dėl teisės aktų, reikėtų labiau išnaudoti galimybę kreiptis nuomonės į Teisės reikalų komitetą pagal Darbo tvarkos taisyklių 37a straipsnį;
7. reiškia susirūpinimą dėl derinimo veiklos atsižvelgiant į dabartinį Tarybos priešišumą, susijusį su deleguotųjų aktų naudojimu, kadangi taip Parlamentas gali netekti savo kontrolės ir tikrinimo teisių, jei reguliavimo procedūros su tikrinimu priemonės taptų įgyvendinimo aktais priimant tokius svarbius ir politiškai opius teisės aktus, kaip teisės aktai, susiję su saugumu; todėl ragina Komisiją ir Tarybą laikytis Sutarties ir jos tikslų ir užtikrinti demokratinę kontrolę Parlamentui naudojantis savo teisėmis, susijusiomis su deleguotaisiais aktais;
8. pabrėžia, kad daugelyje teisinių sričių, pvz., transporto srityje, klausimai, kurie pradžioje atrodė palyginti techniniai, gali būti susiję su politinėmis pasirinkimais, turinčiomis svarbių pasekmių; todėl pabrėžia, jog, siekiant užtikrinti demokratinę teisėtumą visame ES teisėkūros procese, Parlamentui turėtų būti užtikrinamos pakankamos ekspertinės žinios, kad jis galėtų nepriklausomai naudotis savo priežiūros teisėmis;
9. pabrėžia, jog svarbu, kad Parlamentas dalyvautų parengiamuoju deleguotųjų aktų etapu, kadangi Parlamentui gali būti sunku tinkamai atlikti su deleguotaisiais aktais susijusį tikrinimą neturint tinkamų su parengiamuoju deleguotųjų aktų etapu susijusių išvadų ir tinkamų ekspertinių žinių jų turiniui įvertinti, atsižvelgiant į tai, kad komitetų lygmeniu skiriamas laikas ir išteklių jiems patikrinti riboti;
10. ragina Komisiją pasirūpinti, kad nacionaliniams ir Parlamento ekspertams būtų užtikrinta to paties lygio informacija ir skaidrumas;
11. atsižvelgdamas į teisės aktų derinimą po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, tvirtina, kad priemonės, kurioms anksčiau buvo taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu, turėtų tapti deleguotaisiais, o ne įgyvendinimo aktais, išskyrus išimtiniais tinkamai pagrįstus atvejus.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 31 - : 1 0 : 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Magdi Cristiano Allam, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Philippe De Backer, Luis de Grandes Pascual, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Knut Fleckenstein, Jacqueline Foster, Franco Frigo, Mathieu Grosch, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Jörg Leichtfried, Bogusław Liberadzki, Eva Lichtenberger, Gesine Meissner, Hubert Pirker, Dominique Riquet, Petri Sarvamaa, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Keith Taylor, Patricia van der Kammen, Dominique Vlasto, Roberts Zīle
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Phil Bennion, Spyros Danellis, Michel Dantin, Geoffrey Van Orden, Janusz Władysław Zemke

25.11.2013

ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentas: Paolo De Castro

PASIŪLYMAI

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pakartoja, kad labai svarbu suderinti *acquis*, visų pirma tose politikos srityse, kurios iki įsigaliojant SESV buvo tirtinamos ne pagal bendro sprendimo procedūrą, pavyzdžiui, bendra žemės ūkio politika; apgailestauja dėl to, kad Taryba sustabdė pagrindinių žemės ūkio teisės aktų derinimą po to kai sužlugo per pirmąjį Parlamento svarstymą neoficialaus trišalio dialogo susitikimuose vykdomos derybos; atkreipia dėmesį į tai, kad tik atsižvelgiant į visas teisėkūros procedūras, susijusias su BŽŪP reforma, buvo galima pasiekti abiemis šalims priimtina susitarimą dėl suderinimo, nors dėl kai kurių nuostatų susitarta tik su sąlyga, kad jomis nebus daroma žalos;
2. ragina Tarybą siekti pažangos dar nesuderintais klausimais, kad procedūras būtų galima pabaigti prieš Parlamento kadencijos pabaigą;
3. mano, kad Reglamento (ES) Nr. 182/2011 10 straipsnyje numatytas automatinis derinimas sukėlė rimtų problemų derinimo procedūroms, nes instituciniam derybų procesui labai pakenkė tai, jog laikas nebuvo ribotas, taigi Taryba galėjo blokuoti derinimo bylas;
4. pažymi, kad reikia patobulinti dokumentų, visų pirma deleguotųjų aktų projektų, perdavimą Europos Parlamentui, užtikrinant, kad informacija Europos Parlamentui ir Tarybai, kurie yra teisės aktų rengėjai, būtų perduodama tuo pačiu metu;
5. prašo Komisijos nepiktnaudžiauti deleguotaisiais aktais siekiant vėl pradėti derybas dėl politinių susitarimų, kurių pasiekta trišalėse derybose;

6. ragina Komisiją palengvinti Parlamento specialistų dalyvavimą ekspertų grupių susirinkimuose nesukuriant nereikalingų biurokratinių kliūčių.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 24 -: 3 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Hynek Fajmon, Mariya Gabriel, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Marit Paulsen, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Alyn Smith, Ewald Stadler, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Esther de Lange, Karin Kadenbach, Anthea McIntyre, Maria do Céu Patrão Neves, Dimitar Stoyanov

10.9.2013

ŽUVININKYSTĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentas: Antolín Sánchez Presedo

PASIŪLYMAI

Žuvininkystės komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad tinkamos teisinės priemonės (teisėkūros procedūra priimamo, deleguotojo ar įgyvendinimo akto) pasirinkimas – ne vien tik techninis klausimas; atkreipia dėmesį į tai, jog nepaprastai svarbu užtikrinti, kad įstatymų leidžiamoji valdžia prisiimtų visą atsakomybę už esminius elementus ir veiksmingą politinių sprendimų priežiūrą; pažymi, kad valdžios pusiausvyros, korektiškumo ir tinkamo sprendimų priėmimo proceso veikimo, taip pat tokių politikos krypčių, kaip bendra žuvininkystės politika, stiprinimo požiūriu gali būti labai svarbu ir tai, kad šios įvairios priemonės būtų naudojamos laikantis Sutartyje nustatytų kriterijų; pabrėžia, kad dėl to šiems aspektams Europos Parlamentas turėtų skirti ypatingą dėmesį;
2. atkreipia dėmesį į tai, jog svarbu, kad būtų laikomasi nuoseklaus Europos Parlamento pirmininkų sueigos nustatyto principo, susijusio su teisinės priemonės pasirinkimu ir priežiūros metodais; atsižvelgdamas į tai mano, kad turėtų būti pasikliaujama šiuo procesu ir jis turėtų būti toliau vystomas siekiant remtis dabartiniu *acquis*, palengvinti koordinavimą ir imtis tolesnių priemonių;
3. siūlo, kad kiekvienas Parlamento komitetas, jo pirmininkas, vienas iš pirmininko pavaduotojų arba atitinkamas Parlamento narys būtų įgaliotas padėti Parlamento nariams ir užtikrinti nuoseklumą deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų klausimu derinant veiklą su kitais komitetais; pažymi, kad už pagrindinį teisės aktą atsakingas pranešėjas turėtų automatiškai tapti pranešėju, atsakingu už tolesnes su juo susijusias priemones, ir periodiškai informuoti komitetą; be to, pažymi, jog norint, kad kontrolė būtų veiksminga, būtina pasirūpinti sekretoriatų funkicine struktūra, ir taip pat rekomenduoja komitetą

darbotvarkėse numatyti punktą, kuris būtų skirtas tolesnei su deleguotaisiais aktais susijusiai veiklai;

4. pabrėžia, kad priežiūra nepaprastai svarbi, nes taip Parlamentas gali nustatyti iš anksto apibrėžtus kriterijus, pagal kuriuos – jeigu jų laikomasi – atkrenta galimybė, kad jis nepritaris deleguotajam aktui;
5. ragina Komisiją užtikrinti, kad jos aktai būtų skelbiami skaidriau ir kad juos gauti galėtų ir Parlamentas, ir Europos Sąjungos piliečiai; šiuo tikslu siūlo Komisijai parengti IT priemonę siekiant sukurti duomenų bazę, kurioje šie aktai būtų registruojami tokiu būdu, kuris būtų patogus demokratinei priežiūrai vykdyti;
6. apgailestauja, kad bendros žuvininkystės politikos srityje, kaip ir kitose srityse, kuriose bendro sprendimo procedūra nebuvo taikoma iki įsigaliojant dabartinei Sutarčiai, o reguliavimo procedūra su tikrinimu anksčiau nebuvo naudojama, derinant teisės aktus, priimtus iki įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, pagal naująją teisinę sistemą, apimančią teisėkūros procedūra priimtus, deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, susiduriama su dideliais sunkumais, dėl kurių labai ir pavojingai vėluojama, ir kad šis procesas netgi stringa ir dėl to negali būti įgyvendintos žuvininkystės sektoriui skubiai reikalingos priemonės; šios padėties priežastis dažnai yra Tarybos nenoras pripažinti Komisijai suteikiamų įgaliojimų priimti deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį ir veiksmingai tuo pasinaudoti;
7. pabrėžia, kad derinant žuvininkystės politiką, kaip reikalaujama pagal Lisabonos sutarties nuostatas, Komisija neturi priimti įgaliojimų, kurie nebuvo numatyti ta sutartimi; pažymi, kad Komisijai suteiktas leidimas priimti deleguotuosius aktus neturėtų būti neribotas, priešingai, turėtų būti taikomas susitarimu pagrįstas laiko apribojimas (paprastai šio pobūdžio įgaliojimai suteikiami trejiems metams);
8. mano, kad žuvininkystės ir su ja susijusių teisės aktų, priimtų iki įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, suderinimo su nauja teisine sistema procesas turėtų būti visiškai baigtas per šią Parlamento kadenciją;
9. ragina Komisiją ir Tarybą toliau dalyvauti derybose su Parlamentu siekiant bendro susitarimo dėl SESV 290 ir 291 straipsnių aiškinimo, naudojimo ir tolesnių su jais susijusių priemonių, visų pirma siekiant nubrėžti tinkamą skiriamąją liniją tarp deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų, jei įmanoma, pateikiant neginčijamus įgaliojimus, kurie priskirti teisėkūros, deleguotiesiems ar įgyvendinimo įgaliojimams, pavyzdžius;
10. primena, kad tam tikrose politikos srityse svarbu perduoti vykdomosios valdžios įgaliojimus Komisijai, siekiant išvengti mikrovaldymo, taip pat sudėtingos ir ilgos bendro sprendimo procedūros;
11. pabrėžia, kad priemonės pasirinkimas taip pat turi įtakos tolesnei suteiktų įgaliojimų kontrolei; todėl pritaria pozicijai, kurios laikosi Pirmininkų sueiga, rinktis deleguotuosius aktus tais atvejais, kai pagrindas sprendžiant, ar suteikti įgaliojimus, taikant SESV taisyklės, nėra akivaizdus;
12. laikosi nuomonės, kad Parlamentas ir Ministrų Taryba praranda ES piliečių pasitikėjimą,

jei svarbi politika negali būti įgyvendinama dėl to, kad šios dvi institucijos negali tarpusavyje susitarti, kurią administracinę procedūrą taikyti.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 21 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	John Stuart Agnew, Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Chris Davies, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Jean Louis Cottigny, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Jens Nilsson, Nikolaos Salavrakos
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Jan Kozłowski

25.11.2013

PILIEČIŲ LAISVIŲ, TEISINGUMO IR VIDAUS REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl tolesnių veiksmų dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės (2012/2323(INI))

Nuomonės referentė: Monika Flašíková Beňová

PASIŪLYMAI

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi Lisabonos sutartyje nustatyta nauja normų struktūra, susidedanti iš teisėkūros procedūra priimtų aktų, dėl kurių esminių elementų sprendžia teisės aktų leidėjas, deleguotųjų aktų, kuriuos priima Komisija kontroliuojant teisės aktų leidėjui ir kuriais iš dalies keičiamos ar papildomos tam tikros neesminės teisėkūros procedūra priimtų aktų nuostatos, ir įgyvendinimo aktų, kuriuos paprastai priima Komisija kontroliuojant valstybėms narėms, kai reikia nustatyti vienodas Sąjungos aktų įgyvendinimo sąlygas;
- B. kadangi dauguma teisės aktų, priimtų policijos ir teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje (buvusio trečiojo ramsčio teisės aktai), įsigaliojus Lisabonos sutarčiai nebuvo iš dalies pakeisti, todėl jiems ir toliau netaikoma deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų sistema (SESV 290 ir 291 straipsniai), taip pat – penkerių metų pereinamuoju laikotarpiu – Komisija negali pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrų, o Teisingumo Teismas turi ribotas galias pagal anksčiau galiojusią sutartį (Protokolo Nr. 36 10 straipsnis);
- C. kadangi tarpvyriausybiniame konferencijoje institucijos buvo paragintos siekti iš dalies keisti arba pakeisti buvusio trečiojo ramsčio teisės aktus, kad institucijos galėtų visiškai naudotis savo įgaliojimais, nustatytais Lisabonos sutartimi (Deklaracija Nr. 50 dėl Protokolo Nr. 36 10 straipsnio ir Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 2 dalies); kadangi Parlamentas savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliucijoje dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė piliečių labui (Stokholmo

programa)¹ prašė Komisijos iki 2010 m. rugsėjo 1 d. prioritetine tvarka pateikti keletą pasiūlymų, tačiau kai kurie pasiūlymai nebuvo pateikti;

1. mano, kad tai, jog praėjus beveik ketveriems metams po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, toliau taikomos ankstesniojo trečiojo ramsčio teisės aktų įgyvendinimo procedūros, pagal kurias Parlamentas dažnai neįtraukiamas į procedūras arba, nepriklausomai nuo sprendimo, kurį reikia priimti, pobūdžio, su Parlamentu tik konsultuojamasi, demokratiniu požiūriu yra smerktina ir prieštarauja teisinės valstybės principui; ragina Komisiją vėliausiai į savo 2014 m. veiklos programą įtraukti pasiūlymus iš dalies keisti visus buvusio trečiojo ramsčio teisės aktus, siekiant juos suderinti su nauja normų struktūra pagal Lisabonos sutartį ir gerbti Europos Parlamento įgaliojimus ir kompetenciją bei Parlamento teisę gauti informaciją, susijusią su įgaliojimų perdavimu Komisijai; pabrėžia, kad reikės atskirai įvertinti kiekvieną teisės aktą, siekiant nustatyti sprendimus, kuriuos, kaip esminius elementus, turi priimti teisės aktų leidėjas, ypač susijusius su pagrindinėmis susijusių asmenų teisėmis, ir tuos, kuriuos galima laikyti neesminiais (žr. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-355/01); todėl siūlo įsteigti tarpinstitucinę darbo grupę siekiant nustatyti kriterijus, kuriais būtų apibrėžiamos deleguotųjų ar įgyvendinimo aktų priėmimo sąlygos remiantis SESV 290 straipsniu; ragina Tarybą ir Komisiją pradėti derybas su Parlamentu siekiant kuo skubiau sudaryti susitarimą dėl šių kriterijų;
2. atkreipia dėmesį į tai, kad praėjus daug laiko nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo Taryba ir toliau priima teisės aktus, remdamasi ankstesniojo trečiojo ramsčio nuostatomis, todėl Parlamentas turi teikti ieškinius Teisingumo Teismui;
3. griežtai smerkia tai, kad Taryba (dažnai ir Komisija) atkakliai reikalauja įgyvendinimo aktų netgi tais atvejais, kai aiškiai išpildyti deleguotųjų aktų kriterijai, kaip nustatyta SESV 290 straipsniu, įskaitant nuostatą, kai perduoti įgaliojimus Komisijai galima tik ne teisėkūros procedūra priimamiems aktams, papildantiems arba iš dalies keičiantiems neesmines susijusio teisėkūros procedūra priimto akto dalis;
4. mano, kad pasirinkti ar priimti deleguotuosius aktus, ar įgyvendinimo aktus reikia kiekvienu atveju atskirai; toks pasirinkimas turi būti nuodugnai apsvarstytas, kiekvienu atskiru atveju atsižvelgiant į SESV 290 ir 291 straipsnių reikalavimus; todėl mano, kad būtų naudinga priimti orientacines gaires dėl tų straipsnių taikymo;
5. primygtinai ragina teisingai naudotis deleguotaisiais aktais naujose finansinėse programose; mano, kad tokie sprendimai, kaip prioritetų nustatymas ir finansinių išteklių šiems prioritetams skyrimas, aiškiai papildo pagrindinį aktą ir todėl juos reikia priimti deleguotaisiais aktais.

¹ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 12.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	17.10.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 38 - : 4 0 : 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Roberta Metsola, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Alexander Alvaro, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Andrés Perelló Rodríguez, Marie-Christine Vergiat

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	26.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 21 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Eduard-Raul Hellvig, Eva Lichtenberger, Dagmar Roth-Behrendt, József Szájer, Axel Voss